

Sygn. akt VIII Gz 313/17

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2017 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział VIII Gospodarczy,

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Górnik

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2017 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **H. Ż., L. Ż.**

przeciwko **K. D.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powodów na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie, XI Wydział Gospodarczy, z dnia 15 maja 2017 r., sygn. akt XI GC 424/17 w przedmiocie przekazania sprawy Sądowi właściwemu

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Powodowie, prowadzący działalność gospodarczą w ramach umowy spółki (tzw. spółki cywilnej), pozwem z 18 listopada 2016 r. dochodzą od pozwanego kwoty 5.059 zł wraz z odsetkami tytułem wynagrodzenia za wykonanie prac geodezyjno-projektowych (sporządzenie mapy) na podstawie umów zawartych w wyniku złożonych przez pozwanego zleceń z 30 grudnia 2014 r. o numerze LDz. 64/RL/KP/14 oraz z 27 lutego 2015 r. o numerze LDz. 68/RL/KP/15. W uzasadnieniu pozwu wyjaśnili, że właściwość Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie wywodzą z art. 34 k.p.c., tzn. zgodnie z wykonaniem objętych umowami stron prac projektowych.

Sąd Rejonowy dnia 7 lutego 2017 r. uwzględnił żądanie pozwu nakazem zapłaty (sygn. akt XI GNc 2383/16).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany podniósł zarzut niewłaściwości, wskazując jako sąd właściwy Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku. Wyjaśnił, że miejscem wykonania umowy był adres prowadzonej przez niego działalności gospodarczej (G., ul. (...)), bowiem tam powodowie mieli dostarczyć wykonane dokumenty projektowe.

Postanowieniem z dnia 15 maja 2017 r. Sąd Rejonowy (sygn. akt XI GC 424/17) stwierdził swą niewłaściwość i na podstawie art. 200 §1 w zw. z art. 34 k.p.c. przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu Gdańsk-Północ w Gdańsku.

W uzasadnieniu wyjaśnił obroną przez siebie podstawę prawną i przywołał dodatkowo art. 454 §1 k.c. Zważył, że w zleceniu przesłanym przez pozwanego oznaczono miejsce wykonania zobowiązania – prace miały zostać dostarczone pod adres wykonywanej przez pozwanego działalności gospodarczej na nośniku CD i drogą elektroniczną. Wykonanie zlecenia immanentnie wiąże się z dostarczeniem pozwanemu dokumentacji, gdyż bez jej dostarczenia nie ma mowy o wykonaniu zobowiązania (zobowiązanie niedostarczone jest zobowiązaniem niewykonanym).

Na powyższe postanowienie powodowie wnieśli zażalenie, wnosząc o jego uchylenie, ewentualnie przekazanie do ponownego rozpoznania sprawy, a także zasądzenie na ich rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucili naruszenie następujących przepisów:

- art. 34 k.p.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie przy ustalaniu właściwości miejscowej przez pryzmat miejsca spełnienia świadczenia pieniężnego,
- art. 454 §2 k.p.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie przy ustalaniu właściwości miejscowej przez pryzmat miejsca spełnienia świadczenia pieniężnego i pominięcia siedziby wierzyciela wobec świadczenia pieniężnego.

W uzasadnieniu powodowie wyjaśnili podniesione zarzuty.

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie wyjaśnić należy, iż powodowie dochodzili roszczenia z tytułu zawartej z pozwanym umowy, domagając się zapłaty kwoty 5.059 zł wraz z odsetkami. Tym samym sprawa winna podlegać rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym, co wynika z art. 505¹ pkt 1 k.p.c.

Wyjaśnić należy, iż właściwość miejscową sądu określają przepisy art. 27 i nast. k.p.c., które rozróżniają właściwość ogólną, przemianą oraz wyłączną, przy czym zgodnie z art. 31 k.p.c. powództwo wytoczyć można bądź według przepisów o właściwości ogólnej, bądź przed sąd wyznaczony według przepisów o właściwości przemiennej.

Powodowie w niniejszej sprawie zamierzali skorzystać z właściwości przemiennej uregulowanej w art. 34 k.p.c. Ów przepis stanowi, iż powództwo o zawarcie umowy, ustalenie jej treści, o zmianę umowy oraz o ustalenie istnienia umowy, o jej wykonanie, rozwiązanie lub unieważnienie, a także o odszkodowanie z powodu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy można wytoczyć przed sąd miejsca jej wykonania. W razie wątpliwości miejsce wykonania umowy powinno być stwierdzone dokumentem.

Istotne znaczenie dla niniejszej sprawy ma art. 197 § 1 pkt 2 k.p.c. w pozwie należy przytoczyć w miarę potrzeby okoliczności uzasadniające właściwość sądu. W judykaturze przyjmuje się bowiem, iż to na powodzie, który zamierza skorzystać z możliwości wyboru pomiędzy właściwością ogólną a przemianą, spoczywa ciężar procesowy wskazania i uzasadnienia okoliczności uzasadniających taką właściwość. Jeżeli powód tego nie uczyni, to należy zastosować przepisy o właściwości ogólnej, bowiem brak wskazania okoliczności uzasadniających właściwość sądu nie stanowią braków formalnych oraz nie podlegają uzupełnieniu na podstawie art. 130 k.p.c. (vide uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2006 r., sygn. akt III CZP 101/06, L.).

W pozwie powodowie wskazali na właściwość wynikającą z art. 34 k.p.c., uzasadniając to tym, iż umową były objęte prace projektowe związane z drogą powiatową przebiegającą przez powiat (...). W załączeniu do pozwu złożyli informację z (...) (k. 8-9), zlecenia otrzymane od pozwanego (k. 11-13), sprawozdanie z wykonanych prac (k. 14), kartę rejestracyjną wykonanej mapy (k. 16), fakturę VAT nr (...) z dnia 15 maja 2015 r. (k. 17), potwierdzenia częściowej zapłaty (k. 19) oraz korespondencję storn (k. 18, 20-22).

Należy podkreślić, że powodowie powoływali się na właściwość ze względu na miejsce wykonania umowy. Pozwany w istocie nie zaprzeczył faktu zawarcia przez strony umowy oraz tego, iż powodowie mieli na jej podstawie otrzymać wynagrodzenie. Niewątpliwie umowa stron określała wzajemne świadczenia stron – powodowie mieli spełnić świadczenie polegające na wykonaniu określonych prac geodezyjno-projektowych i dostarczyć efekt tych prac, a pozwany miał swoje świadczenie wykonać poprzez dokonanie zapłaty za wykonane prace.

Z powyższych względów miejsce wykonania umowy różniło się w zależności od świadczenia stron umowy. Miejscem wykonania umowy – w odniesieniu do strony powodowej – byłoby zatem miejsce spełnienia świadczenia pieniężnego na rzecz powodów. Takim miejscem była siedziba przedsiębiorstwa powodów, bowiem zgodnie z art. 454 §2 k.c. jeżeli

zobowiązanie ma związek z przedsiębiorstwem dłużnika lub wierzyciela, o miejscu spełnienia świadczenia rozstrzyga siedziba przedsiębiorstwa. Przepis ten przewiduje odmienne reguły ustalenia miejsca spełnienia świadczenia, gdy choćby jedna ze stron wstąpiła w stosunek zobowiązaniowy w ramach działalności swojego przedsiębiorstwa. Z okoliczności podanych przez strony wynika jednoznacznie, iż spór ma związek z przedsiębiorstwem powodów. Zgodnie zaś z informacją z (...) oraz treścią zleceń otrzymanych od pozwanego przez powodów powodowie prowadzili działalność gospodarczą w K. (k. 9-10), co uzasadnia stwierdzenie, iż właśnie tam znajduje się siedziba przedsiębiorstwa powodów. Tam też właśnie powinno zostać spełnione świadczenie pieniężne na rzecz powodów (art. 454 §1 k.c.), bowiem z treści zleceń nie wynika, że zapłata miała nastąpić w przedsiębiorstwie pozwanego, zaś z faktury i załączonego do pozwu wyciągu z rachunku bankowego (k. 17, 19) wynika, że sporne wynagrodzenie miało zostać spełnione na ich rachunek bankowy, a pozwany częściowo dokonał zapłaty właśnie w ten sposób.

W tym stanie rzeczy zaskarżone postanowienie należało uchylić na podstawie art. 397§ 2 k.p.c. w zw. z art. 386§ 1 k.p.c.

O kosztach niniejszego postępowania zażaleniowego orzeknie zgodnie z art. 108 k.p.c. sąd w orzeczeniu kończącym sprawę.

Sygn. akt **VIII Gz 313/17**

ZARZĄDZENIA:

1. (...)
2. (...)
3. (...)
  - (...)
  - (...)
4. (...)